

- загрози, що виникли через недостатність засобів технічного захисту;
- загрози, що виникли через недостатність організаційних заходів;

9) За каналом проникнення:

- загрози, що проникають через уразливості програмного (ПЗ), безконтрольні змінні носії;
- загрози, що виникають через недоліки систем авторизації, недоліки систем зберігання документів тощо.

10) За видом реалізації загрози:

- шкідливі програми, спам-листи, програмні закладки, хакерські атаки;
- вразливі процедури авторизації та інші регламенти інформаційної безпеки.

11) За походженням:

- стихійні лиха;
- антропогенні;
- техногенні;
- природні.

12) За розміром збитку:

- незначні;
- значні;
- критичні.

Таким чином, загрози інформаційній безпеці – це можливі дії чи події, що можуть призводити до її порушень. Тому необхідним стає захист інформації, який передбачає діяльність щодо запобігання витоку інформації, яка захищається, та впливу на неї несанкціонованих і ненавмисних дій, що дозволяє підвищити рівень забезпечення інформаційної безпеки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кавун С.В. *Інформаційна безпека. Навчальний посібник. Ч.1* Харків: Вид. ХНЕУ, 2008. 352 с.
2. Лисак К. В. *Загрози інформаційної безпеки та шляхи їх реалізації. Gstu. Url: <https://elib.gstu.by/bitstream/handle/>*
3. Юхновський Д.С., Снівак В.М. *Дослідження безпеки каналу зв'язку з невійськовим безпілотним апаратом. Ztu. Url: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/06/207.pdf>*

**Возняк Лілія Тарасівна, магістрантка,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ: ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД

Для оптимального розвитку бізнесу, заохочення до інвестицій, отримання якісних результатів від діяльності та покращення якості життя громадян загалом, першочергово потрібно налагодити діяльність роботи державного апарату, провести ряд реформ, вдосконалити поточні процеси.

На сьогоднішній день, чи не одна країна, привела реформу децентралізації влади, як результат показники їхніх економік одні з найефективніших, як і якість життя найвища. Мова йде про такі країни як: США, Канада, Великобританія, Франція, Німеччина, Австрія, Болгарія, Італія, Іспанія, Бельгія, Нідерланди, Польща.

Розглянемо, що ж таке децентралізація, та які риси притаманні даній реформі. Децентралізація- це процес передачі влади від центральних органів управління до місцевих органів самоуправління, тобто це є перерозподіл повноважень і функцій, від великого до малого.

З іноземного досвіду, децентралізації притаманні наступні риси:

- демократизація шляхом розвитку місцевої та регіональної автономії;
- максимально ефективно вирішення місцевих проблем;
- свобода через місцеву та регіональну автономію;
- забезпечення культурної, мовної та етнічної різноманітності;
- економічна конкуренція через місцевим та регіональним рівнями [2].

Кожна країна має свою історію, свої особливості, певні нюанси, що унеможливорює існування однієї універсальної моделі реформи чи якогось певного процесу, це стосується й процесу децентралізації. Реформу можна провести не в повному обсязі, внести певні зміни, які найкраще підходять до поточної ситуації в країні. На сьогоднішній день у світі виділяють три основні моделі децентралі, всі інші похідні від них, видозмінені під конкретні ситуації кожної країни. Отже розглянемо їх детальніше:

Англосаксонська (США, Канада, Великобританія, Австралія та ін.) - найвищий рівень автономії, представники центрального уряду не приймають участі в діяльності місцевого самоврядування. Діяльність місцевого самоврядування здійснюється у рамках затверджених протоколів та їх компетенції.

Континентальна (Франція, іспанія, Бельгія, Нідерланди, Польща та ін.) - поєднання прямого державного управління та місцевого самоврядування. Обмежена автономія місцевого самоврядування, наявність на місцях спеціальних державних уповноважених, які контролюють органи місцевого самоврядування.

Змішана (Німеччина, Австрія, Австралія та ін.) - у деяких ланках місцевого самоврядування виборний орган може бути і ланкою муніципального управління, і представником державної адміністрації [4].

Варто зазначити, що реформа децентралізації проведена не за один день і не за рік, результат після проведення може стати помітним за деякий період часу. Отже, розглянемо досвід країн, які вже пройшли цей етап змін.

Італія. Система організації влади поділилася на три рівні: регіон- провінція- комуна. Перший рівень, тобто регіон відповідає за функціонування освіти, охорону здоров'я, транспортні мережі, цивільну авіацію, надає адміністративні послуги для промисловості та бізнесу. Другий рівень- вирішують питання

територіального планування та розвитку. Третій рівень- підтримка та розвиток громадського транспорту, авторизація та контроль приватного транспорту, дороги в межах провінцій та супутня інфраструктура, опіка інфраструктурою середньої освіти, економічний розвиток, у т. ч. центри зайнятості, центри надання соціальних послуг, промоція культури, туризму та спорту. Завданнями комун є запровадження та акумулювання місцевих податків, регулювання діяльності місцевої поліції, закладів охорони здоров'я, початкової та середньої освіти, громадського транспорту, надання соціальних послуг на місцевому рівні, дозволу на торгівлю, збір та утилізація сміття, місцева транспортна інфраструктура та освітлення вулиць, соціальне житло[4]. Щодо фінансування, бюджет трьох рівнів наповнюється за рахунок сплачених податків відповідними громадянами, державою та іншими надходженнями. Великою привілегією місцевого самоврядування Італії є те, що влада може самостійно встановлювати податки та збори в межах своєї території.

Польща. Організація влади також поділена на три рівні: воєводства, повіти, гміни. Гміна — це початкова і найважливіша одиниця адміністративної влади у Польщі. Об'єднана територіальна громада в Україні відповідає гміні в Польщі. Керівництво гміни становлять: рада гміни, яка обирається на загальних виборах місцевого самоврядування, а також правління, що обирається радою гміни і здійснює виконавчу владу в ній [3]. Результатом проведення децентралізації стало чітке розмежування функцій та повноважень між державною та місцевою владою. Так основними цілями польського уряду стали зовнішня політика, національна безпека та оборона, розробка стратегічних напрямів розвитку держави. Отже, на сьогоднішній день основні повноваження та фінансові ресурси у Польщі перебувають на рівні територіальних громад.

Франція. Загалом державна політика Франції у справі організації місцевого самоврядування реалізується у двох основних напрямках: деконцентрація – більш широке делегування державою своїх адміністративних функцій на місцях, а також деконцентрація – передача державою частини своїх владних повноважень місцевим органам самоврядування. До 1982 року Франція була найбільш централізованою державою в Європі [4].

Суть французької реформи полягає в наступному- не змінюючи територіальної основи(території юрисдикції) комуни, не змінюючи їх повноважень, відбувається передача багатьох функцій від одних комун до інших, або їх об'єднанням, а також передачею і від держави повноважень на рівень таких об'єднань. Основними цілями були: скороти функції центрального уряду, зменшити повноваження перфектів та створити автономний регіональний рівень.

В Україні процес децентралізації розпочато, міста, села, селища об'єднуються в об'єднані територіальні громади. Вже за не великий проміжок часу, можна спостерігати за позитивними результатами діяльності ОТГ. Для розроблення стратегії реформи децентралізації на території України, було

враховано досвід багатьох країн, такж бралися до уваги труднощі з якими стикнулися, та позитивні моменти.

Впровадження децентралізації влади в Україні:

- розмежування повноважень, прав та обов'язків різних рівнів влади відповідно до сутності правової, демократичної держави та громадянського суспільства, що дозволить досягти балансу інтересів у системі публічних відносин;
- розробка та реалізація ефективної регіональної політики, спрямованої на забезпечення рівномірного місцевого і регіонального розвитку;
- забезпечення втілення принципу субсидіарності як способу подолання конфлікту інтересів між місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;
- упровадження адміністративно-територіальної реформи із забезпеченням збереження цілісності держави та її унітарного устрою ;
- забезпечення розширення прав територіальних громад щодо вирішення проблем їх життєзабезпечення;
- проведення бюджетної реформи з урахуванням загальнонаціональних та місцевих інтересів [1].

Отже, як показує світова практика, досвід децентралізації влади має позитивний результат. Як вже зазначалося вище, процес втілення реформи є тривалим, вимагає наполегливості та докорінних змін на всіх рівнях виконавчої влади. Перш за все, головна ціль реформи- це спрямування всіх сил та ресурсів на розвиток кожної громади, а як результат- розвиток всієї держави вцілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Децентралізація. URL: <https://decentralization.gov.ua/about>. (Дата звернення – 20.10.2020).
2. Асоціація об'єднаних територіальних громад URL: <https://hromady.org/>. (Дата звернення – 20.10.2020).
3. Зарубіжний досвід проведення реформ URL: <http://global-national.in.ua/archive/9-2020/140.pdf>. (Дата звернення – 20.10.2020).
4. Forms of decentralization URL: http://www.ciesin.org/decentralization/English/General/Different_forms.html. (Дата звернення – 20.10.2020).

Мельник Іван Васильович, магістрант,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри управління та адміністрування

АНАЛІЗ СТАНУ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ

На сучасному етапі суспільного розвитку стан здоров'я населення України оцінюється як незадовільний. Поступово зростає рівень загальної смертності (14, 2 на 1000 населення). Рівень очікуваної тривалості життя (68, 5 років) та життя без інвалідності (57, 2 років) є найнищим у Європейському регіоні [1].